

هو الله

قزوین

حضرت سمندر نار موقده الهیه علیه بهاء الله الابهی

هو الله

ای منادی میثاق مدتیست که قلم عبدالبهاء مخاطباً بانجناب چیزی نگاشته ولی این قصور از شدت غوائل اهل فتور است که دمی نیاسیم که بیاد یاران زبان بیاریم ولی همواره این آواره بیاد دیدار ابرار در روح و ریحانست و همیشه باستان یزدان عجز و نیاز آرد که توفیق و تأیید بخشد و هر یک را بعواطف رحمانیه و الطاف ربانیه در هر دمی مشمول فرماید و یقین است که این تضرع و زاری در درگاه بزرگواری مقبول و مقرون بعنایت و احسان حضرت رحمانست و الحمد لله نفوسی الیوم در ظل میثاق محشور که مغناطیس عون و عنایت رب غفوند و مرکز صون و حمایت موفور آثار موهبت ربانیه در جبین مبین دارند و از نور یقین رخی چون بهشت برین این مواهب سبحانیه فی الحقیقه در حق این عبد ذلیل مبذول و این الطاف بی پایان در حق عبدالبهاء رایگان و شایان زیرا سرور دل و جانند و راحت و آسایش وجدان چه که سرور در اینست که نفوسی مبعوث گردند آیت هدی شوند و رایت ملأ اعلی و موهبت ملکوت ابهی الحمد لله آثار باهره این موهبت عظمی از وجوه نوراً واضح و عیان و اخبار آن ناحیه مبتهله سبب سرور دل و جان نفحات آن گلشن محبت الله منعش ارواح و محیی اشباح زیرا در بین احبب الفت کلّیه و محبت صمیمیه الهیه حاصل و فی الحقیقه این از مساعی خیریه آنحضرتست و نوایای صادق یاران آن محضر

اللهم یا الهی زد هؤلاء العباد حباً بجمالک و اثر ابصار قلوبهم بنور عطائک و نفذ کلمتهم فی صدور الوری و انصرهم بجنود من ملئک الابهی و ایدهم بشدید القوى و مکّهم فی الأرض بقدرتک القاهرة علی الأشياء و اجعلهم اعلام الهدی تخفق بأریاح الموهبة الکبری فی اعلی قمم المجد و العلی انک انت الرحمن انک انت المعطى الکریم و لک الحمد یا الهی بما انعشت مشام هذا المشتاق بنفحات عبقت من ریاض القلوب و فتحت علی قلبی باب السور من الفة اهل الحبور المنشرحی الصدور عباد ما اخذتهم شبهات اهل الغرور و نسوا غیرک و آنسوا بذکرک و ثبتوا علی عهدک و نطقوا بشائک و روجوا دینک و اعلوا کلمتک و نکسوا العلم المنحوس و رفعوا رایة الهدی علی الطود الاعلی انک انت توفّق اولی التهی و تختص برحمتک من تشاء و انک انت الرحیم القوى المعطى الرؤف

ای کاش جمیع بقاع مانند آن ولا کلّ احبب متّحد و متّفق بودند اگر چنین بود نور مبین روی زمین را احاطه نموده بود الیوم اعظم امور و اهمّ اشياء یگانگی احبّاست تا بیگانه رخنه ننماید و مرغ مشغومی در این گلشن لانه و آشیانه ننماید قوت جندیّه حصن حصین محبت و الفت احبّاست که مترادف بجیوش ملکوت ابهی باید بقدر امکان سعی بلیغ مبذول فرمائید که مواقع متجاوزه نیز از آن وحدت روحانیه نصیبی برند و بهره‌ئی گیرند هرچند یاران هر دیار الحمد لله متّحدند و متّفق ولی آن الفتی که باید و شاید هنوز جلوه ننموده و آن کأس موهبت الی الآن طافح نگشته لهذا اگر ممکن باشد و فتور در امور حاصل نگردد یک سفر بصفحات زنجان و آذربایجان تشریف ببرید و جمیع یاران را تشویق و تحریص کنید تا شمع الفت در انجمن وحدت چنان برافروزد که ظلمات آفاق محو گردد بسیار لازمست که نفس مبارکی بکمال حکمت به زنجان و تبریز و میلان و ممقان و خوی و ارومیه و آن اطراف برود ولو عبور و مرور باشد آذربایجان استعدادش بسیار اما دورافتاده و عبور و مرور بندرت واقع لهذا هر یک از یاران الهی را ملاحظه نمائید که استعداد خدمت و جوشش محبت و قوه الفت و نطقی گویا و گوشه شنوا و چشمی بینا دارد بانصفحات روانه نمائید تا دوری زند و نفوس را بموهبت الهیه بشارت دهد و قلوب را زنده کند و

هیاکل را تر و تازه نماید مرور و عبور احبّا بر دیار سبب سطوع انوار است و نشر آثار و دیگر آنکه نهالهای بوستان محبّت الله انجال کرام را تکبیر ابدع ابھی برسانید

یا محبوبی الأبهی و یا مقصودی الأعلى انک لتعلم انّ عبدالبهّاء راض من احبّاء ارض القاف و ما حوله و یحبّهم بروحه و انّ قلبه شغف یحبّهم و روحه مرتاحة الیهم و یدکرهم فی مناجاته فی جنح اللّیالی و رابعة النّهار و ینشرح بذکرهم کلّما قرّت عینه بمشاهدة آیاتک الکبری ربّ انّهم عبادک المخلصون و ارقّائک الموقنون ایدهم فی کلّ الشّئون و زین سرائرهم بتجلّیات رمزک المصون و فیوضات سرّک المکنون انک انت الحیّ القيّوم و انک انت العزیز المحبوب ع ع

این سند از www.bahai.org/fa/lcgal استخراج شده است. شما مجاز هستید از متن آن با ترجمه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/lcgal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۱۰ مه ۲۰۲۲، ساعت ۵:۰۰ بعد از ظهر